

"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Dosar nr. 4 J/2006

HOTĂRÂREA nr.10 J

Ședința din data de 26 octombrie 2006

Președinte: Iulian Gâlcă-președintele Consiliului Superior al Magistraturii

Judecători:

Virgil Viorel Andreieș- președintele Curții de Apel Cluj

Angela Hărăstășanu-judecător la Curtea de Apel Brașov

Ana Cristina Lăbuș- judecător la Tribunalul Iași

Alexandrina Ioana Rădulescu-judecător la Judecătoria Cluj

Secretariat:

Roza Marcu

Nicoleta Nițulescu

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare exercitate de Comisia de disciplină pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii împotriva doamnei judecător D V de la Curtea de Apel B

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns comisia de disciplină pentru judecători prin doamna judecător I H și doamna judecător D V, asistată de apărător

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat îndreptarea erorii materiale strecurate în încheierea de şedinţă de la data de 28.09.2006.

În motivarea cererii se arată că în cuprinsul încheierii de şedinţă de la data de 28.09.2006 nu s-a consemnat în mod corect motivarea Comisiei de disciplină cu privire la excepţia lipsei cercetării prealabile, în realitate Comisia de disciplină a arătat că în raport de existenţa a două note de constatare distincte, prima notă de constatare [redacted] doamna [redacted] reprezintă rezultatul verificării preliminarii şi numai nota domnului judecător inspector [redacted] reprezintă rezultatul cercetării disciplinare, în conformitate cu prevederile art. 43 lit.c) şi f) din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/24 august 2005 şi modificat prin Hotărârea nr. 238/23.03.2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Deliberând asupra cererii de îndreptare a erorii materiale formulată de Comisia de disciplină pentru judecători, Secţia pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii constată că solicitarea Comisiei de disciplină pentru judecători este întemeiată, motiv pentru care în temeiul art. 281 Cod procedură civilă admite cererea de îndreptare a erorii materiale a încheierii de şedinţă de la data de 28.09.2006, în sensul solicitat de către Comisia de disciplină pentru judecători, cu menţiunea că aceasta a arătat la termenul de judecată din data de 28.09.2006, că în raport de existenţa a două note de constatare distincte, prima notă de constatare întocmită de către doamna judecător inspector [redacted]

[redacted] reprezintă rezultatul verificării preliminarii şi numai nota domnului judecător inspector [redacted] reprezintă rezultatul cercetării disciplinare, în conformitate cu prevederile art. 43 lit.c) şi f) din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/24 august 2005 şi modificat prin Hotărârea nr. 238/23.03.2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Nemaexistând cereri de formulat, Secţia a declarat cauza în stare de judecată şi a acordat cuvântul Comisiei de disciplină pentru judecători asupra fondului.

Pe fondul cauzei, Comisia a arătat că din probele administrate rezultă următoarele:

La data de 6 ianuarie 2006, doamna judecător _____ din cadrul Tribunalului M _____, în prezent promovată la Curtea de Apel B _____, a găsit pe pragul uşii o scrisoare având următorul conţinut: **"Nenorocito ai grijă ce soluţii dai sau vei muri"**.

Comisia de disciplină pentru judecători arată că această scrisoare a fost arătată şi doamnei judecător D. _____ V. _____, aceasta din urmă arătându-se intrigată de conţinutul scrisorii.

Despre scrisoarea menţionată mai sus au fost informaţi judecătorii B. _____ M. _____ preşedintele Tribunalului M _____ precum şi doamna F. _____ G. _____ preşedintele Curţii de Apel _____ care a solicitat Inspectoratului de Poliţie M _____ instituirea protecţiei judecătorului C. _____ C. _____ protecţie asigurată chiar din cursul acelei zile.

La data de 12 ianuarie 2006, judecător C. _____ C. _____ a găsit pe pragul casei sale o altă scrisoare, cu următorul conţinut: **"Javră mi-ai luat casa.Ştiu că ţi-ai luat locuinţă în B. _____ Nu vei scăpa de răzbunarea mea nicăieri."**

La 27 ianuarie 2006, judecător C. _____ C. _____ a primit o altă scrisoare, având conţinutul: **"Cum vrei să te aranjez ? Cu cuţitul sau toporul?"**

Comisia de disciplină pentru judecători a precizat că în ziua următoare, judecător D. _____ V. _____ a sunat pe judecător C. _____ C. _____, susţinând că a găsit în cutia poştală o scrisoare fără adresă, pe care nu a deschis-o. Judecător C. _____ C. _____ l-a anunţat pe domnul comisar Ş. _____ şi împreună s-au deplasat la locuinţa doamnei judecător D. _____ V. _____, unde au descoperit o scrisoare cu un conţinut identic cu al celei primit de doamna judecător C. _____ C. _____ la data de 27 ianuarie 2006.

La data de 31 ianuarie doamna judecător C. _____ C. _____ a primit o altă scrisoare având următorul conţinut **"O să te violez , apoi te sugrum şi ce mai rămâne din tine le trimit pachet la ai tăi. Odihneşte-te în pace"** iar la data de 4 februarie 2006 a mai primit o altă scrisoare în care se menţiona: **"Nenorocito, te omor joi"**.

La datele de 5 și 7 februarie 2006, judecător C. C. a fost sunată de pe telefonul mobil de la posturi publice de telefonie, fără să urmeze vreo discuție. Ultimul telefon a fost dat în timpul orelor de serviciu, de la un post telefonic din apropierea Tribunalului M., judecătorul D. V. fiind văzut în cabina telefonică de agentul șef C. D.

La data de 8 februarie 2006, doamna judecător C. C. a mai primit un mesaj: „**Degeaba te păzesc polițiștii, mâine te spintec javră**”, iar la data de 9 februarie 2006, în timp ce se afla în biroul președintelui Tribunalului M. a recepționat un alt mesaj „Mai verifică ce face maică-ta”, perioadă în care judecătorul D. V. era plecată de la serviciu.

La data de 8 februarie 2006, judecător C. C. a depus o plângere la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel M. solicitând efectuarea de cercetări în vederea identificării și tragerii la răspundere penală a persoanei care îi trimitea scrisori de amenințare cu moartea și mesaje telefonice având același conținut.

Cu ocazia efectuării unor acte premergătoare, s-a stabilit că autorul scrisorilor și mesajelor de amenințare este judecătorul D. V.

La data de 13 februarie 2006, judecătorul D. V. a dat o declarație la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel M., în care a recunoscut săvârșirea faptelor.

Pentru aceste motive, comisia a menționat că faptele reținute în acțiune întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.k) și art. 99 lit. a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, raportate la art.104 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției solicitând, în consecință, admiterea acțiunii și aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Cu privire la fondul cauzei, doamna judecător, prin avocat, a menționat următoarele:

Din tot materialul probator administrat în cauză, rezultă că doamna judecător D. V. a recunoscut întocmirea și expedierea doar a

primelor două scrisori cu conținutul din acțiunea disciplinară, celelalte scrisori despre care se face mențiune în acțiunea disciplinară nefiind întocmite de către doamna judecător D. V.

În ceea ce privește declarația doamnei judecător dată în fața organelor de cercetare penală, aceasta nu îi aparține doamnei judecător, cu atât mai mult cu cât o astfel de declarație trebuia să fie olografă și nu dactilografată.

Singura declarație ce îi aparține doamnei judecător D. V. este cea dată în fața domnului judecător inspector .

Faptele invocate în acțiunea disciplinară nu au fost săvârșite în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, lipsind cerința imperativă prevăzută de lege pentru ca faptele doamnei judecător D. V. să poată reprezenta abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.k din Legea nr. 303/2004.

Dispozițiile Capitolului V din Legea nr. 161/2003 au fost abrogate implicit prin intrarea în vigoare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Faptele reținute în acțiunea disciplinară, în sarcina doamnei judecător D. V., nu pot fi asimilate atitudinii nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, chiar dacă, prin absurd, s-ar aprecia că dispozițiile art. 104 din Legea nr. 161/2003 nu au fost abrogate implicit.

Se arată că din interpretarea gramaticală a prevederilor art. 99 lit. k din Legea nr. 303/2004, reiese că pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de normă arătată anterior, este necesar ca atitudinea nedemnă să fie exprimată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Apărătorul doamnei judecător D. V. arată că din nota nr. 145/174/SIJ/2006 întocmită de doamna judecător inspector . rezultă că nu se poate reține în sarcina judecătoarei D. V. abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. k din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, întrucât nu este îndeplinită cerința esențială impusă de acest text de lege, și anume ca atitudinea nedemnă a judecătorului să fi fost manifestată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Precizează că deși este adevărat că art. 98 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 - care constituie norma generală în materie de răspundere civilă a judecătorilor și a procurorilor - face referință la fapte care afectează prestigiul justiției, atât

sub aspectul probității profesionale cât și al celei morale, însă norma specială (art. 99 din legea nr. 303/2004, republicată) incriminează expres și limitativ faptele care aduc atingere probității profesionale, iar dintre faptele care aduc atingere probității morale și, implicit, prestigiului justiției este sancționată doar participarea la jocurile de noroc de tip piramidal, în cazul în care nu este asigurată transparența fondurilor în condițiile legii. Orice alte fapte care aduc atingere probității morale a judecătorilor și procurorilor (inclusiv atitudinea judecătoarei D. V.) nu sunt sancționate disciplinar, nefiind prevăzute în enumerarea expresă și limitativă cuprinsă în art. 99 din Legea nr. 303/2004, republicată. Nerespectarea Codului Deontologic al Judecătorilor și Procurorilor sau manifestările care aduc atingere probității morale, deși nu sunt sancționate disciplinar pot fi, eventual, avute în vedere la evaluarea activității profesionale, conform dispozițiilor art. 39 și următoarele din Legea 303/2004, republicată.

Doamna judecător D. V. , prin apărător, susține că însuși domnul judecător inspector arată în nota din martie 2006 cu nr. 141/174/SIJ/2006, „... deși unele acte imputate au fost săvârșite de doamna judecător D. V. în timpul orelor de serviciu, iar parte din amenințări vizau activitatea profesională a domnișoarei judecător C. C. E. , respectiv atribuțiile sale de serviciu, printre care se includ și pronunțarea unor soluții” e discutabil dacă este îndeplinită „cerința impusă de art. 99 lit. k, și anume ca atitudinea nedemnă să fi fost manifestată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.”

În cadrul prezentați, apărătorul judecătorului D. V. , susține că este vorba de perioada de exercitare a atribuțiilor de serviciu de către cel în cauză, iar nu de către colegi, avocați, experți, martori sau justițiabili și că în acest context, nu prezintă importanță în cauză faptul că anumite fapte s-au petrecut în timpul orelor de program, atât timp cât nu se exercitau atribuțiile de serviciu de către intimata D. V. care se afla în afara sediului instanței. Este cunoscut că atribuțiile de serviciu se exercită în timpul orelor de program, dar că, în același timp, programul de lucru nu constă în numai exercitarea atribuțiilor de serviciu. Se menționează că între cele două sfere (orele de program și atribuțiile de serviciu) nu există o suprapunere perfectă, ci

ele au o zonă comună, fiind în raport de parte la întreg: atribuțiile de serviciu se exercită în timpul orelor de program, în timp ce orele de program nu constau exclusiv din exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Apărătorul judecătorului cercetat a mai arătat că nici faptul că „parte din amenințări vizau activitatea profesională a domnișoarei judecător C C”

respectiv atribuțiile sale de serviciu, printre care se include și pronunțarea unor soluții, atât timp cât textul legal sancționează faptele proprii ale magistratului în cauză, care trebuie să fie săvârșite în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în acest sens fiind și soluția dată în dosarul penal nr. 165/P/2006 a Secției de urmărire penală și criminalitate din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin care s-a stabilit că acțiunile făptuitoarei D^o V. nu au nici o legătură cu atribuțiile de serviciu ale părți vătămate.

De altfel, arată apărătorul doamnei judecător D. V., singurele fapte reținute a se fi petrecut în timpul orelor de program sunt expedierea unui mesaj telefonic (de pe un alt număr decât cel al judecătoarei D. V.), precum și apelarea judecătoarei C. C. de la un telefon public, la data de 7 februarie 2006. Se precizează de către doamna judecător că în primul caz nu există nici o probă care să susțină că D. V. a expedit mesajul, iar în ce privește al doilea aspect, se menționează că apelarea unei persoane, o singură dată, pentru aproximativ 30 de secunde fără a exprima cuvinte și fără a cunoaște cine este cel care telefonează, nu pot echivala în nici un caz cu o amenințare, o astfel de interpretare constituind eventual un proces de intenție, care nu are un fundament juridic.

În argumentarea apărării, doamna D. V. , prin apărător, arată că dispozițiile art. 104 din Legea nr. 161/2003 au fost abrogate implicit de Legea 303/2004 publicată în Monitorul Oficial nr. 576/29 iunie 2004 (art. 97 din Legea 303/2004) raportat la art. 104 din Legea 161/2003 și la dispozițiile art. 20 din Codul deontologic al magistraților aprobat prin Hotărârea CSM nr. 144/ 26 aprilie 2005).

Din analiza comparativă a textelor articolelor cuprinse în Capitolul V – Reglementări privind magistrații din Titlul IV – Conflictul de interese și regimul incompatibilităților și exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice din

Carta I - Reglementări generale pentru prevenirea și combaterea corupției din Legea nr. 161/2003 și a Legii nr. 303/2004 rezultă că dispozițiile din Legea nr. 161/2003 au fost înlocuite de noile dispoziții cuprinse în Legea nr. 303/2004.

Doamna judecător susține că în sprijinul celor anterior menționate, sunt și răspunsurile cuprinse în „studiu de drept comparat” în materia răspunderii disciplinare a magistratului unde se menționează de către Consiliul Superior al Magistraturii că răspunderea disciplinară este reglementată de capitolul II din Legea nr. 303/2004 care se referă atât la judecători, cât și la procurori. În același document se mai arată că judecătorii și procurorii răspund disciplinar dacă nu își exercită funcțiile și în cazurile în care prejudiciază prestigiul justiției.

În cuprinsul documentului menționat se arată că sancțiunile în materie disciplinară sunt prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată.

Apărătorul judecătorului cercetat susține că prin expedierea celor două scrisori, doamna judecător D. V. a încercat să facă o farsă doamnei judecător C. C., însă aceasta din urmă nu a fost în măsură să perceapă faptele doamnei judecător V. D., ca fiind o glumă.

În consecință, doamna judecător D. V., prin apărător solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată, întrucât nu sunt îndeplinite prevederile art. 99 lit.k) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată, iar în ceea ce privește prevederile art. 99 lit. a) din același act normativ, arată că Secția pentru judecători a fost sesizată de către comisia de disciplină numai cu privire la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.k) nu și cu privire la cea prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, republicată, modificată și completată.

În replică, comisia de disciplină pentru judecători a arătat că potrivit prevederilor art. 129 alin. 6 din Codul de procedură civilă judecătorii hotărăsc numai asupra obiectului cererii deduse judecătii, nefiind ținuți de temeiul juridic pe care partea își întemeiază cererea de chemare în judecată.

Comisia de disciplină pentru judecători susține că prin apariția Legii nr. 303/2004 s-au modificat numai sancțiunile aplicabile judecătorilor și

procurorilor în cazul săvârșirii de abateri disciplinare, judecătorii și procurorii având, în continuare, obligația de a se abține atât în viața personală cât și în cea profesională, de la orice acte de natură a aduce atingere prestigiului justiției.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra cauzei civile de față constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 4/J/2006, comisia de disciplină pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a solicitat sancționarea disciplinară a doamnei judecător D. V. de la Curtea de Apel B. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.k) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, republicată, cu referire la art.104 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

În motivarea acțiunii, comisia de disciplină pentru judecători a prezentat următoarea situație de fapt:

La data de 6 ianuarie 2006, doamna judecător C. C. E. din cadrul Tribunalului M. în prezent promovată la Curtea de Apel B., a găsit pe pragul ușii o scrisoare având următorul conținut: **"Nenorocito ai grijă ce soluții dai sau vei muri"**.

Comisia de disciplină pentru judecători a arătat că această scrisoare a fost arătată și doamnei judecător D. V., aceasta din urmă arătându-se intrigată de conținutul scrisorii.

Despre scrisoarea menționată mai sus au fost informați judecătorii B. M. președintele Tribunalului M. precum și doamna F. G. președintele Curții de Apel B. care a solicitat Inspectoratului de

Poliție M. instituirea protecției judecătorului C C protecție asigurată chiar din cursul acelei zile.

La data de 12 ianuarie 2006, judecător C C a găsit pe pragul casei sale o altă scrisoare, cu următorul conținut: **„Javră mi-ai luat casa. Știu că ți-ai luat locuință în B Nu vei scăpa de răzbunarea mea nicăieri.”**

La 27 ianuarie 2006, judecător C C a primit o altă scrisoare, având conținutul: **„Cum vrei să te aranjez ? Cu cuțitul sau toporul?”**

Comisia de disciplină pentru judecători a precizat că în ziua următoare, judecător D V a sunat pe judecător C C, susținând că în cutia poștală o scrisoare fără adresă, pe care nu a deschis-o. Judecător C C l-a anunțat pe domnul comisar Ș și împreună s-au deplasat la locuința doamnei judecător D V unde au descoperit o scrisoare cu un conținut identic cu al celei primit de doamna judecător C C la data de 27 ianuarie 2006.

La data de 31 ianuarie doamna judecător C C a primit o altă scrisoare având următorul conținut **„O să te violez , apoi te sugrum și ce mai rămâne din tine le trimit pachet la ai tăi. Odihnește-te în pace”** iar la data de 4 februarie 2006 a mai primit o altă scrisoare în care se menționa: **„Nenorocito, te omor joi”.**

La datele de 5 și 7 februarie 2006, judecător C C a fost sunată de pe telefonul mobil de la posturi publice de telefonie, fără să urmeze vreo discuție. Ultimul telefon a fost dat în timpul orelor de serviciu, de la un post telefonic din apropierea Tribunalului M judecătorul D V fiind văzut în cabina telefonică de agentul șef C D.

La data de 8 februarie 2006, doamna judecător C C a mai primit un mesaj: **„Degeaba te păzesc polițiștii, mâine te spintec javră”**, iar la data de 9 februarie 2006, în timp ce se afla în biroul președintelui Tribunalului M a recepționat un alt mesaj „ Mai verifică ce face maică-ta”, perioadă în care judecătorul D V era plecată de la serviciu.

La data de 8 februarie 2006, judecător C C a depus o plângere la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel , solicitând efectuarea de cercetări în vederea identificării și tragerii la răspundere penală a persoanei care îi

trimitea scrisori de amenințare cu moartea și mesaje telefonice având același conținut.

Cu ocazia efectuării unor acte premergătoare, s-a stabilit că autorul scrisorilor și mesajelor de amenințare este judecătorul D V.

La data de 13 februarie 2006, judecătorul D V a dat o declarație la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel , în care a recunoscut săvârșirea faptelor.

În drept, comisia a invocat prev art. 99 lit.a) și k) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, republicată, modificată și completată.

Doamna judecător D V a depus întâmpinare aflată la filele 36 – 53 ale dosarului cauzei.

În cuprinsul întâmpinării doamna judecător D V a arătat că faptele invocate în acțiunea disciplinară nu au fost săvârșite în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu și că acestea nu pot fi asimilate atitudinii nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, chiar dacă, prin absurd, s-ar aprecia că dispozițiile art. 104 din Legea nr. 161/2003 nu au fost abrogate implicit.

Se arată că din interpretarea gramaticală a prevederilor art. 99 lit. k din Legea nr. 303/2004, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de normă arătată anterior, este necesar ca atitudinea nedemnă să fie exprimată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Se mai arată de către doamna judecător în întâmpinarea formulată, că din nota nr. 145/174/SIJ/2006 întocmită de doamna judecător inspector rezultă că nu se poate reține în sarcina judecătorei D V abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. k din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, întrucât nu este îndeplinită cerința esențială impusă de acest text de lege, și anume ca atitudinea nedemnă a judecătorului să fi fost manifestată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

În cuprinsul întâmpinării se precizează că deși este adevărat că art. 98 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 - care constituie norma generală în materie de răspundere civilă a judecătorilor și a procurorilor - face referință la fapte care afectează prestigiul justiției, atât sub aspectul probității profesionale cât și al

cele morale, însă norma specială (art. 99 din legea nr. 303/2004, republicată) incriminează expres și limitativ faptele care aduc atingere probității profesionale, iar dintre faptele care aduc atingere probității morale și, implicit, prestigiului justiției este sancționată doar participarea la jocurile de noroc de tip piramidal, în cazul în care nu este asigurată transparența fondurilor în condițiile legii. Orice alte fapte care aduc atingere probității morale a judecătorilor și procurorilor (inclusiv atitudinea judecătorei D V) nu sunt sancționate disciplinar, nefiind prevăzute în enumerarea expresă și limitativă cuprinsă în art. 99 din Legea nr. 303/2004, republicată. Nerespectarea Codului Deontologic al Judecătorilor și Procurorilor sau manifestările care aduc atingere probității morale, deși nu sunt sancționate disciplinar pot fi, eventual, avute în vedere la evaluarea activității profesionale, conform dispozițiilor art. 39 și următoarele din Legea 303/2004, republicată.

Doamna judecător D V , susține că însuși domnul judecător inspector arată în nota din martie 2006 cu nr. 141/174/SIJ/2006, „... deși unele acte imputate au fost săvârșite de doamna judecător D V în timpul orelor de serviciu, iar parte din amenințări vizau activitatea profesională a domnișoarei judecătore C C , respectiv atribuțiile sale de serviciu, printre care se includ și pronunțarea unor soluții” e discutabil dacă este îndeplinită „cerința impusă de art. 99 lit. k, și anume ca atitudinea nedemnă să fie fost manifestată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.”

Se invocă de către doamna judecător D V , că este vorba de perioada de exercitare a atribuțiilor de serviciu de către cel în cauză, iar nu de către colegi, avocați, experți, martori sau justițiabili și că în acest context, nu prezintă importanță în cauză faptul că anumite fapte s-au petrecut în timpul orelor de program, atât timp cât nu se exercitau atribuțiile de serviciu de către intimata D V , care se afla în afara sediului instanței. Este cunoscut că atribuțiile de serviciu se exercită în timpul orelor de program, dar că, în același timp, programul de lucru nu constă în numai exercitarea atribuțiilor de serviciu. Se menționează că între cele două sfere (orele de program și atribuțiile de serviciu) nu există o suprapunere perfectă, ci ele au o zonă comună, fiind în raport de parte la întreg: atribuțiile de serviciu se

exercită în timpul orelor de program, în timp ce orele de program nu constau exclusiv din exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Judecătorul cercetat a mai arătat că nici faptul că „parte din amenințări vizau activitatea profesională a domnișoarei judecător C C respectiv atribuțiile sale de serviciu, printre care se include și pronunțarea unor soluții, atât timp cât textul legal sancționează faptele proprii ale magistratului în cauză, care trebuie să fie săvârșite în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în acest sens fiind și soluția dată în dosarul penal nr. 165/P/2006, secția de urmărire penală și criminalitate din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin care s-a stabilit că acțiunile făptuitoarei D V nu au nici o legătură cu atribuțiile de serviciu ale părți vătămate.

De altfel, singurele fapte reținute a se fi petrecut în timpul orelor de program sunt expedierea unui mesaj telefonic (de pe un alt număr decât cel al judecătoarei D V), precum și apelarea judecătoarei C C

de la un telefon public, la data de 7 februarie 2006. Se precizează de către doamna judecător că în primul caz nu există nici o probă care să susțină că D V a expedit mesajul, iar în ce privește al doilea aspect, D V menționează că apelarea unei persoane, o singură dată, pentru aproximativ 30 de secunde fără a exprima cuvinte și fără a cunoaște cine este cel care telefonează, nu pot echivala în nici un caz cu o amenințare, o astfel de interpretare constituind eventual un proces de intenție, care nu are un fundament juridic.

În argumentarea apărării, doamna D V arată că dispozițiile art. 104 din Legea nr. 161/2003 au fost abrogate implicit de legea 303/2004 publicată în Monitorul Oficial nr. 576/29 iunie 2004 (art. 97 din Legea 303/2004 raportat la art. 104 din Legea 161/2003 și la dispozițiile art. 20 din Codul deontologic al magistraților aprobat prin Hotărârea CSM nr. 144/ 26 aprilie 2005).

Din analiza comparativă a textelor articolelor cuprinse în Capitolul V – Reglementări privind magistrații din Titlul IV – Conflictul de interese și regimul incompatibilităților și exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice din Carta I – Reglementări generale pentru prevenirea și combaterea corupției din

Legea nr. 161/2003 și a Legii nr. 303/2004 rezultă că dispozițiile din Legea nr. 161/2003 au fost înlocuite de noile dispoziții cuprinse în Legea nr. 303/2004.

Doamna judecător susține că în sprijinul celor anterior menționate, sunt și răspunsurile cuprinse în „studiu de drept comparat” în materia răspunderii disciplinare a magistratului unde se menționează de către CSM că răspunderea disciplinară este reglementată de capitolul II din Legea nr. 303/2004 care se referă atât la judecători cât și la procurori. În același document se mai arată că judecătorii și procurorii răspund disciplinar dacă nu își exercită funcțiile și în cazurile în care prejudiciază prestigiul justiției

În cuprinsul documentului menționat se arată că sancțiunile în materie disciplinară sunt prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată.

În dovedirea acțiunii, Comisia de disciplină a invocat actele de la dosarul de cercetare prealabilă.

Doamna judecător D V a propus în apărare proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a admis, la data de 28.09.2006, cererea de abținere de la judecarea pricinii formulată de către domnul judecător A, președintele Curții de Apel B

La termenul de judecată de la data de 28.09.2006, doamna judecător D V a invocat, prin întâmpinare, excepția nulității cercetării prealabile, iar Secția pentru judecători a respins această excepție, ca nefondată, pentru motivele arătate în încheierea de ședință de la data de 28.09.2006.

Cu privire la fondul cauzei, în urma analizei materialului probator administrat, Secția pentru judecători reține următoarele:

La data de 6 ianuarie 2006, doamna judecător C C a din cadrul Tribunalului M în prezent promovată la Curtea de Apel B, a găsit pe pragul ușii o scrisoare având următorul conținut: **„Nenorocito ai grijă ce soluții dai sau vei muri”.**

La data de 12 ianuarie 2006, judecător C C a găsit pe pragul casei sale o altă scrisoare, cu următorul conținut: **„Javră mi-ai luat casa.Știu că ți-ai luat locuință în B. Nu vei scăpa de răzbunarea mea nicăieri.”**

La 27 ianuarie 2006, judecător C C a primit o altă scrisoare, având conținutul: „**Cum vrei să te aranjez ? Cu cuțitul sau toporul?**”

La data de 31 ianuarie doamna judecător C C a primit o altă scrisoare având următorul conținut „**O să te violez , apoi te sugrum și ce mai rămâne din tine le trimit pachet la ai tăi. Odihnește-te în pace**” iar la data de 4 februarie 2006 a mai primit o altă scrisoare în care se menționa: „**Nenorocito, te omor joi**”.

În declarația dată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel , în data de 13.02.2006, în dosarul nr. 7/P/2006, doamna judecător D V a recunoscut că este autoarea scrisorilor de amenințare anterior menționate, precum și a trei mesaje telefonice, date de pe telefonul său mobil , cu același conținut amenințător (filele 14-16 din dosarul nr. 20/CDJ/2006).

În aceeași declarație judecător D V menționează că „de la data de 12.02.2006 nu a mai întreprins nimic față de C C ” și că a dat „câteva telefoane și avocatului pe care l-a văzut că este amic cu C C ...tot în ideea de a o impacienta pe C C ”.

Doamna judecător D V a precizat că „și-a trimis scrisori de amenințare și s-a sunat la telefon, de la telefonul public, mai mult de a încurca firul investigațiilor și de a o deruta pe C C ”.

În declarația dată în cursul cercetării disciplinare aflată la filele 86-89 a dosarului nr. 20/CDJ/2006, singura declarație pe care pretinde că o recunoaște, doamna judecător D V a arătat că a expediat două mesaje de amenințare la data de 6, respectiv, 7 ianuarie 2006 în ideea de a face o farsă și că la data de 7 ianuarie a vrut să-i spună doamnei judecător C C că ea este autoarea mesajelor de amenințare însă s-a temut, deoarece a crezut că este bănuită de către doamna C C

În aceeași declarație, doamna judecător D V arată că i s-a părut o soluție salvatoare să atragă „așa zisele” amenințări asupra sa, mai ales că de la început existase bănuiala că ar fi putut fi vizată, astfel că a trimis două scrisori identice, atât sieși cât și doamnei C C

În declarația dată la data de 28.09.2006 aflată la fila 55 a dosarului cauzei, judecător D V a recunoscut că a expediat colegei sale C C două scrisori la data de 06.01.2006 cu următorul conținut:

"Nenorocito ai grijă ce soluții dai sau vei muri" (primul înscris) și „Javără mi-ai luat casa.Știu că ți-ai luat locuință în B. . Nu vei scăpa de răzbunarea mea nicăieri.”(al doilea înscris).

Săvârșirea de către doamna judecător D V a faptelor reținute în acțiunea disciplinară, rezultă din coroborarea declarației doamnei A S judecător la Tribunalul M , care arată că doamna judecător D V i-a comunicat că a primit telefoane și mesaje de amenințare, cu declarația doamnei B M , președintele Tribunalului M care a declarat că „atunci când a bănuit că este suspectată , doamna D V a început să prezinte dovezi din care rezulta că și ea este amenințată, mesajele de amenințare fiind identice cu cele pe care le primea colega ei, C C și cu toate că și doamnei D V i s-a propus acordarea protecției de către trupele DIAS, a refuzat categoric acest lucru”, precum și din declarația dată de către doamna C C care la rândul său declară că doamna D V a spus că a primit aceleași scrisori de amenințare cu același conținut ca și cele primite de doamna C C.

Că doamna judecător D V este autoarea și a celorlalte mesaje primite de doamna judecător C C la datele de 27, 31 ianuarie și 4 februarie 2006, reiese din faptul că doamna D V a comunicat domnului comisar S , doamnei președinte a Tribunalului M , B M și doamnei C C că a primit scrisori cu același conținut ca și cele primite de către doamna judecător C C , abia la data de 28 ianuarie 2006, deci după expedierea doamnei C C a scrisorii de amenințare din data de 27 ianuarie 2006.Or, dacă nu era autoarea scrisorii de amenințare de la data de 27 ianuarie trimisă doamnei judecător C C , nu putea avea cunoștință de conținutul scrisorii de amenințare expediată doamnei C C la data de 27 ianuarie 2006, iar dacă luase cunoștință de conținutul acestei scrisori de la doamna judecător C C nu s-ar fi justificat expedierea unei scrisori cu același conținut către ea însăși dacă nu era chiar autoarea acestei scrisori de amenințare.

Maniera de redactare, conținutul similar al scrisorilor de amenințare primite în intervalul 6 ianuarie - 4 februarie 2006, formează convingerea Secției, în sensul că acestea provin de la un autor unic, doamna D

V., cu atât mai mult cu cât scrisorile primite de doamna judecător D. V. au fost expediate într-un interval redus de timp de la data la care doamna C. C. a primit astfel de scrisori de amenințare, aspect ce face dovada, dincolo de orice dubiu, a existenței unei unități de rezoluție a autorului acestora.

Faptele reținute în sarcina doamnei judecător D. V. se înscriu în sfera manifestărilor contrare demnității funcției pe care aceasta o deține și sunt de natură să afecteze prestigiul justiției.

Art. 104 din Legea nr. 161/2003, privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, prevede că „magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia”.

Deși, doamna judecător D. V. susține că în speță nu sunt aplicabile dispozițiile art. 104 din Legea nr. 161/2003, deoarece acestea au fost abrogate implicit de prevederile art. 97 devenit art. 99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată și completată, susținerile sale nu pot fi reținute, întrucât prin Legea nr. 303/2004, respectiv art. 99 lit. a din această lege, se sancționează încălcarea de către magistrați a prevederilor legale privind interdicțiile, iar în art. 104 din Legea nr. 161/2003 este reglementată una dintre interdicțiile la care face referire art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004, respectiv, interdicția magistraților de a avea manifestări de natură să afecteze prestigiul justiției.

În cuprinsul art. 107 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, legiuitorul a enumerat expres dispozițiile legale ce urmează să fie abrogate la data intrării în vigoare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, printre aceste dispoziții neregăsindu-se dispozițiile art. 104 din Legea nr. 161/2003.

Nu pot fi reținute nici apărările doamnei judecător, potrivit cărora prin intrarea în vigoare a Legii nr. 303/2004 au fost abrogate prevederile art. 104 din Legea nr. 161/2003, deoarece aceste dispoziții nu sunt contrare dispozițiilor cuprinse în Legea nr. 303/2004, întrucât art. 99 din Legea nr. 303/2004, republicată prevede regimul sancționator în materie disciplinară,

inclusiv sancționarea încălcărilor prevăzute de legi speciale, iar pe de altă parte Legea nr. 161/2003 este o lege specială ce reglementează incompatibilitățile, prevederile art. 104 din acesată lege completându-se cu cele ale art. 99 lit.a) din Legea nr. 303/2004, republicată, astfel că nu se poate spune că aceste dispoziții au fost abrogate odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Cu toate că doamna judecător D V învederează că faptele invocate în acțiunea disciplinară se înscriu în sfera relațiilor personale care nu pot antrena răspunderea juridică, afirmațiile sale nu pot fi primite, având în vedere că prevederile art. 104 din Legea nr. 161/2003 dispun că magistraților le este interzisă „orice manifestare”, fără să distingă cu privire la aceasta.

Secția pentru judecători urmează să înlăture apărările doamnei judecător D V, potrivit cărora prin mesaje și scrisorile de amenințare adresate doamnei C C, a încercat să facă o glumă, ținând seama de faptul că mesaje și scrisorile de amenințare au fost expediate în mod repetat, în perioada 6 ianuarie-8 februarie 2006, iar conținutul acestora era de natură să o determine pe doamna judecător C C să considere că viața sa este în pericol. De altfel, doamna judecător D V arată în declarația sa dată la data de 13.02.2006 la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel că, a expediat scrisorile și mesaje telefonice, atât cele adresate doamnei C C, cât și cele adresate domnului avocat amicul doamnei C C, cu scopul de a o impacienta pe doamna C C.

În situația în care ar fi fost vorba de o farsă, în momentul în care și-a dat seama că doamna judecător C C se simte în pericol, trebuia să aducă la cunoștința acesteia din urmă că ea este autoarea mesajelor și scrisorilor de amenințare, fapt ce nu s-a întâmplat, doamna judecător D V continuând să expedieze scrisori de amenințare doamnei C C, și după ce aceasta a anunțat întreg colectivul Tribunalului M, inclusiv pe doamna D V că a primit mesaje și scrisori al căror conținut au determinat-o să considere că viața îi este în pericol, până la data la care și-a dat seama că este bănuită de expedierea mesajelor și scrisorilor de amenințare, în tot acest timp comportându-se ca și cum nu s-a întâmplat nimic.

De asemenea, Secția pentru judecători reține că faptele doamnei judecător D. V. sunt cu atât mai grave, cu cât a cunoscut sensibilitatea deosebită a doamnei judecător C. C. astfel cum menționează în declarația sa dată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel M. în care arată că știa „că doamna judecător C. C. are o fire copilărească și că se sperie din orice” (fila 14 din dosarul nr. 20/CDJ/2006), ceea ce întărește convingerea Secției că faptele reținute în sarcina doamnei judecător D. V. au fost săvârșite cu excluderea ipotezei unei „simple glume” cum s-a susținut nefondat în apărare.

Deși, în cuvântul pe fond apărătorul doamnei judecător D. V. a susținut că Secția pentru judecători a fost sesizată de către Comisia de disciplină pentru judecători numai cu privire la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.k) nu și cu privire la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.a) din Legea nr. 303/2004, republicată, modificată și completată, Secția pentru judecători reține că potrivit prevederilor art. 126 alin.6 din Codul de procedură civilă, hotărâsc numai asupra obiectului dedus judecării, nefiind ținută de temeiul juridic invocat de parte, deoarece fapta doamnei judecător D. V. nu are legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, ci vizează comportamentul doamnei judecător D. V., comportament ce a afectat prestigiul și demnitatea profesiei de magistrat, întrunind astfel elementele abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit.a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată, raportat la prevederile art. 104 din Legea nr. 161/2003.

Doamna judecător D. V. a avut posibilitatea să-și facă apărări în contradictoriu cu Comisia de disciplină pentru judecători cu privire la fapta reținută în sarcina sa de către Comisia de disciplină pentru judecători, bucurându-se de toate garanțiile unui proces echitabil.

Faptele săvârșite de doamna judecător D. V. constând în aceea că în perioada 6 ianuarie-8 februarie 2006, cu intenție directă, în repetate rânduri, a expediat pe adresa doamnei judecător C. C. scrisori de amenințare, precum și mesaje de amenințare, telefonic sau prin SMS, fapte ce au creat o semnificativă stare de teamă judecătorului amenințat dar și convingerea că mesajele menționate vizează activitatea sa profesională,

sunt de natură să afecteze demnitatea profesiei de magistrat, precum și imparțialitatea și prestigiul acesteia, întrunind, dincolo de orice îndoială, atât sub aspect obiectiv, cât și subiectiv, elementele abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată, raportat la art.104 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

La individualizarea sancțiunii disciplinare, Secția va avea în vedere faptul că doamna judecător a expediat, în mod repetat, scrisori și mesaje de amenințare a vieții și integrității corporale ale doamnei C C și ale familiei acesteia, inducându-i acesteia din urmă o puternică stare de teamă.

Provocarea unei puternice stări de teamă doamnei judecător C C determinată de frecvența și conținutul scrisorilor de amenințare, rezultă atât din faptul că în urma amenințărilor doamna C C a acceptat instituirea protecției de către agenți de poliție din cadrul DIAS, precum și din declarațiile date de aceasta atât la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel cât și în dosarul de cercetare disciplinară a doamnei D V (fila 2 și fila 44 din dosarul nr. 20/CDJ/2006).

Și declarațiile martorilor B M, președintele Tribunalului M, președintele Curții de Apel T B V V H E V M - judecători la Tribunalul M (filele 49-57) confirmă starea de teamă pe care i-au produs-o doamnei judecător C C amenințările săvârșite de doamna judecător D V.

Mai mult, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, apreciază că faptele comise de doamna judecător D V afectează grav demnitatea și prestigiul profesiei de magistrat, câtă vreme vizează o colegă căreia i s-a indus ideea că amenințările primite sunt legate de activitatea sa profesională, impactul unor fapte de acest gen este semnificativ pentru opinia publică, afectând grav încrederea acesteia din urmă în imparțialitatea și moralitatea corpului de magistrați- aspecte care favorizează convingerea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al

Magistraturii, în sensul că este necesară aplicarea sancțiunii disciplinare a excluderii din magistratură.

Faptele doamnei judecător D. V. prin care a adresat doamnei judecător C. C. scrisori de amenințare a vieții și a familiei sale, în perioada 6 ianuarie- 4 februarie, întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată, raportate la prevederile art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, motiv pentru care, în baza art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată, urmează să aplice doamnei D. V., judecător la Curtea de Apel B. sancțiunea disciplinară a excluderii din funcția de judecător.

Din interpretarea dispozițiilor art. 65¹ alin 2 din O.U.G. nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, rezultă că în situația pronunțării unei hotărâri de eliberare din funcție a judecătorului sau procurorului, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea irevocabilă a cauzei de către instanța competentă, motiv pentru care Secția pentru judecători urmează să dispună suspendarea din funcția de judecător a doamnei D. V., de la Curtea de Apel B. până la rămânerea irevocabilă a hotărârii de sancționare.

Având în vedere și disp. art. 49 alin. 2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea disciplinară exercitată de Comisia de disciplină pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, împotriva doamnei Dobozi Veronica, judecător la Curtea de Apel București, și, în consecință:

În baza art. 100 lit.d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată, aplică doamnei judecător Dobozi Veronica sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată, cu raportare la prevederile art.104 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

În baza art.65¹ alin.(2) din O.U.G. nr.50/2006 dispune suspendarea din funcția de judecător a doamnei Dobozi Veronica, de la Curtea de Apel București, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii de sancționare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în sesiunță publică azi, 26.10.2006.

Președinte: judecător IULIAN GÎLCĂ

Judecători:

VIRGIL VIOREL ANDREIEȘ

ANGELA HĂRĂSTĂȘANU

ANA CRISTINA LĂBUȘ

ALEXANDRINA IOANA RĂDULESCU

Secretariat: ROZA MARCU

NICOLETA NIȚULESCU